

1920 Jul 10 ILO Genova

181 Konvensjon 9 om arbeidsformidling for sjømenn.

Revidert ved konvensjonene om revisjon av sluttbestemmelsene 9. oktober 1946 og 26. juni 1961.

Oversettelse

Generalkonferansen for den Internasjonale Arbeidsorganisasjon som har vært sammenkalt i Genova av Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå den 15. juni 1920, og

som har besluttet å vedta visse forslag med hensyn til »kontroll med hyre-betingelser for sjømenn; arbeidsformidling; betingelser for å anvende på sjømenn den konvensjon og de anbefalinger som i november 1919 blev vedtatt i Washington angående arbeidsledighet og arbeidsledighetsforsikring«, hvilket er den annen post på dagsordenen for konferansens møte i Genova, og

som har besluttet at disse forslag skal ha formen av en internasjonal konvensjon,

vedtar følgende konvensjon, som skal benevnes konvensjonen om arbeidsformidling for sjømenn, til i tilfelle å bli ratifisert av medlemmene av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon i overensstemmelse med forskriftene i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons grunnlov:

Art. 1. I denne konvensjon omfatter uttrykket »sjømenn« alle personer, undtagen officerer, som er beskjeftiget som medlemmer av besetningen på skib anvendt i sjøfart.

Art. 2. 1. Arbeidsformidling for sjømenn må ikke drives av nogen person, selskap eller annen innretning som handelsmessig foretagende med økonomisk vinning for øie. Heller ikke må nogen person, selskap eller annen innretning direkte eller indirekte ta betaling for å skaffe beskjeftigelse for sjømenn på noget skib.

2. Ethvert lands lov skal fastsette straff for krenkelse av denne artikkel.

Art. 3. 1. Uansett bestemmelsene i

artikkel 2, skal en person, selskap eller innretning som nu driver arbeidsformidling for sjømenn som handelsmessig foretagende med økonomisk vinning for øie, være tillatt foreløbig å fortsette sin virksomhet i henhold til bevilling av regjeringen og på vilkår av at virksomheten, til trygghet for alle vedkommendes rettigheter, blir drevet under regjeringens tilsyn.

2. Ethvert medlem som ratifiserer denne konvensjon, forplikter sig til å treffe alle nødvendige forføyninger for snarest mulig å bringe til ophør den arbeidsformidling for sjømenn som drives som handelsmessig foretagende med økonomisk vinning for øie.

Art. 4. 1. Ethvert medlem som ratifiserer denne konvensjon skal iaktta at der opprettes og holdes igang et virksomt og hensiktsmessig system av vederlagsfrie arbeidskontorer for sjømenn. Sådant system kan organiseres og holdes igang:

a) enten av representative sammenlutninger av skipsredere og sjømenn i forening under tilsyn av en central myndighet, eller

b) i mangel av sådan forenet virksomhet av staten selv.

2. Alle sådanne arbeidskontorers virksomhet skal bestyres av personer som har praktisk sjøkyndighet.

3. Når der samtidig finnes sådanne arbeidskontorer av forskjellig slags, skal deres virksomhet søkes sammenarbeidet på et nasjonalt grunnlag.

Art. 5. Der skal tilsettes nevnder med et like antall representanter for skipsredere og sjømenn for å gi råd i spørsmål som vedrører disse kontorers virksomhet.

Regjeringen i hvert land kan treffe nærmere bestemmelse om disse nevnders myndighet, særlig med hensyn til nev-

dens valg av formann utenfor dens egne medlemmer, utstrekningen av statens tilsyn og adgangen til å benytte sig av bistand fra personer som er interessert i sjømenns velferd.

Art. 6. Under arbeidsformidlingen skal sjømennene sikres fritt valg av skib og rederne fritt valg av besetning.

Art. 7. Alle nødvendige garantier for å beskytte alle vedkommende parter skal inntas i hyrekontrakten og sjømannen skal sikres tilstrekkelig anledning til å undersøke hyrekontrakten før og efter undertegningen.

Art. 8. Ethvert medlem som ratifiserer denne konvensjon, skal treffe forføining til, at de lettelse for å skaffe beskjæftigelse for sjømenn, som denne konvensjon gir anvisning på, om nødvendig ved hjelp av offentlige kontorer, kan stå åpne for sjømenn av alle land, som ratifiserer denne konvensjon og i hvilke arbeidsvilkårene faller på det nærmeste sammen.

Art. 9. Ethvert land skal for sitt vedkommende avgjøre om bestemmelser svarende til dem som inneholdes i denne konvensjon, skal gjøres gjeldende for dekk- og maskinoffiserer.

Art. 10. 1. Ethvert medlem, som ratifiserer denne konvensjon, skal tilstille det Internasjonale Arbeidsbyrå alle tilgjengelige statistiske og andre opplysninger om arbeidsledighet blandt sjøfolk og om hvorledes arbeidskontorene for sjømenn driver sin virksomhet.

2. Det Internasjonale Arbeidsbyrå skal, i forståelse med regjeringene og vedkommende sammenslutninger i hvert land, treffe forføining til å sikre samarbeide mellom de forskjellige landsystemer vedkommende arbeidskontorer for sjømenn.

Art. 11. 1. Ethvert Medlem av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon, forplikter sig til å gjøre den gjeldende på dem av sine kolonier, protektorater og besiddelser som ikke har fullt selvstyre:

a) undtagen når de stedlige forhold gjør dens bestemmelser uanvendelig.

b) med forbehold av de lempninger som måtte være nødvendige for å avpasse dens bestemmelser efter de stedlige forhold.

2. Ethvert Medlem skal gi melding til det Internasjonale Arbeidsbyrå om sine

forføininger med hensyn til hver av sine kolonier, protektorater og besiddelser som ikke har fullt selvstyre.

Art. 12. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal — overensstemmende med de forskrifter som er fastsatt i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons grunnlov — meldes til Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå og registreres av ham.

Art. 13. Så snart ratifikasjoner av to medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon er blitt registrert i det Internasjonale Arbeidsbyrå, skal Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå gi melding om det til alle Medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon.

Art. 14. Denne konvensjon skal tre i kraft den dag da ovennevnte melding er utgått fra Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå. Den blir forbindende bare for de Medlemmer, som har latt sin ratifikasjon registrere i det Internasjonale Arbeidsbyrå. Deretter trer konvensjonen i kraft overfor ethvert annet Medlem fra den dag dets ratifikasjon er registrert i det Internasjonale Arbeidsbyrå.

Art. 15. Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 14 forplikter ethvert medlem, som ratifiserer denne konvensjon, sig til å sette dens bestemmelser i verk senest den 1. juli 1922, og til å treffe de forholdsregler som måtte være nødvendige for å gjøre dem effektive.

Art. 16. Ethvert Medlem, som har ratifisert denne konvensjon, kan opsi den ved utløpet av en fem-års periode regnet fra den dag da konvensjonen første gang trådte i kraft. Opsigelsen skjer ved melding til Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå, som skal registrere den. Opsigelsen får ikke virkning før et år, efter at den er registrert i det Internasjonale Arbeidsbyrå.

Art. 17. Når Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret fremlegge for Generalkonferansen en beretning om anvendelsen av denne konvensjon og overveie, om spørsmålet om å revidere eller forandre konvensjonen bør opføres på Konferansens dagsorden.

Art. 18. Den franske og den engelske tekst av denne konvensjon skal begge være autentiske.